25 ANYS ENT ARRERANY

MARIA DE LA SALUT

Número 295 Any XXV MARÇ 2011

UN FEBRER D'INAUGURACIONS!

Sumari

Editorial i sumari 2
Presentació del llibre "Comunicació Metge-Malalt 3
Excursió al Fumat de Formentor 3
Inauguració de l'escola nova 4
Inauguració de la Unitat Bàsica de Salut 5
La història sol escriure's des de 6
Opinió 6
Records d'infantesa 8
Ha mort en Joan Sans, un gran mestre 9
Dependents de Maria... 10
Excursió a Sant Salvador i al castell de Santueri 11
Bullit de Notícies 12
Demografia. Telèfons d'interès 14
El temps. Horaris del tren i bus 15
Poemes i gloses 15
Fent Carrerany fa vint anys 16
La segona Ona visita Els Calderers i va a un hotel de cap de setmana 17
Qui dies passa... febrer 2011 18
Patates amb bacallà 20
Persecució a la comunicació en valencià . 21
Temporada de futbol 2010-2011 23
Alumnes, mestres i autoritats a la nova escola 24

FOTOGRAFIES:
Bartomeu Arbona
Joan Gelabert
Eulàlia Ferriol
Magí Ferriol
Mireia Rosa Ferriol
Miquel Morey
Magdalena Soler

EDITORIAL

S'ha acabat el mes de febrer i sembla que s'han acabat les inauguracions oficials i multitudinàries. Som a penes a tres mesos de les properes eleccions municipals i no acaba de ser ben vist (no sabem si la legislació en parla expressament) que tan a prop de la contesa electoral la gent identifiqui cares o partits amb el tall de la cinta inaugural.

Però bé. Ja ho tenim. I alguna altra vegada ens n'hem fet ressò. Mai, mai, en tota la història de la democràcia municipal s'havia fet tanta obra pública de primer nivell al nostre poble. Cal acudir a les primeres legislatures en què es va fer el clavegueram, s'obriren i s'asfaltaren alguns carrers, per entendre la magnitud de l'obra pública feta. I tots ens n'hem de felicitar i gaudir de les instal·lacions actuals. És tot el poble qui n'ha sortit guanyant. Tot.

Però els pobles, i el dia a dia, no s'aturen. Les necessitats continuen, canvien. I si les necessitats bàsiques d'infraestructura hi són, queden les persones. I aquí sí que les polítiques no s'acaben mai. És l'hora de les polítiques socials, de la cohesió ciutadana, de la vida associativa, d'allò que mostra el vessant més cívic, solidari i culte de les col·lectivitats. I en els pobles petits com el nostre, aquesta inquietud, aquesta dinàmica, s'expressa de moltes maneres, però troba sortida real en la voluntat i les polítiques de des de la Casa de la Vila es duen a terme. L'actual conjuntura social i econòmica marca necessitats prioritàries d'intervenció per resoldre problemes bàsics que afecten bona part dels nostres veïnats. Massa vegades, dins de les campanyes electorals, aquests aspectes queden obviats i no formen part de cap de les propostes, idees i iniciatives que es proposen dur a terme en cas de gestionar l'Ajuntament. Cal posar-ho en lloc preferent i situar-ho en el calendari de les exigències i de les actuacions. Ara i sempre.

L'altre aspecte és el de la pluralitat. Pluralitat d'idees i d'opcions que recullin les diferents opcions ideològiques del mapa polític. Ja ens hi referíem a l'editorial passada. Els dos partits espanyols majoritaris tenen les infraestructures i la capacitat de moure voluntats i persones i per això se solen presentar gairebé per tot. Però els altres, aquells que no se senten identificats amb cap d'aquestes dues candidatures, aquesta vegada sembla que no tendran cap possibilitat d'optar per altra opció. Això a nivell local. I a nivell autonòmic, estam per veure la incidència que tots els afers de corrupció que s'han destapat de la legislatura anterior (PP i UM) i part d'aquesta (UM), tendran sobre l'electorat. Veurem si el vot de pedra picada segueix funcionant.

Amb el suport de: Gobierno de España – Ministerio de Cultura; Consell de Mallorca – Departament de Cultura i Patrimoni; Govern de les Illes Balears – Conselleria d'Educació i Cultura; Govern de les Illes Balears – Conselleria de Presidència

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzà
Eulàlia Ferriol Quetglas
Joan Gelabert Mas
Joan Gual Bergas
Miquel Morey Mas
Onofre Sureda Ribas

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO:
F. Roman Garcia Arizmendi, Lluc Matas, Joan Ferriol Mascaró, Miquel Mestre Morey, Margalida Font Bunyola, Associació Segona Ona i Francesc Martínez.

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY
Sant Miquel, 11 07519- Maria de la Salut

IMPRIMEIX: Imprempta JA
Maria de la Salut

Nº DEPÒSIT LEGAL: PM-457/1986

Lloc Web:
www.fentcarrerany.cat
correu electrònic:
fentcarrerany@premsaforana.cat

La redacció de Fent Carrerany no es fa responsable de les opinions dels qui hi escriuen

DISSABTE, DIA 5 DE MARÇ, A LES 8 DEL VESPRE A L'ESCOLA NOVA

PRESENTACIÓ DEL LLIBRE

COMUNICACIÓ METGE-MALALT

REFLEXIONS PER A UN CANVI DE MODEL

D'ANTONI GELABERT MAS,

PRESENTARÀ EL LLIBRE EL DOCTOR NOFRE PONS, ONCÒLEG DE L'HOSPITAL COMARCAL D'INCA

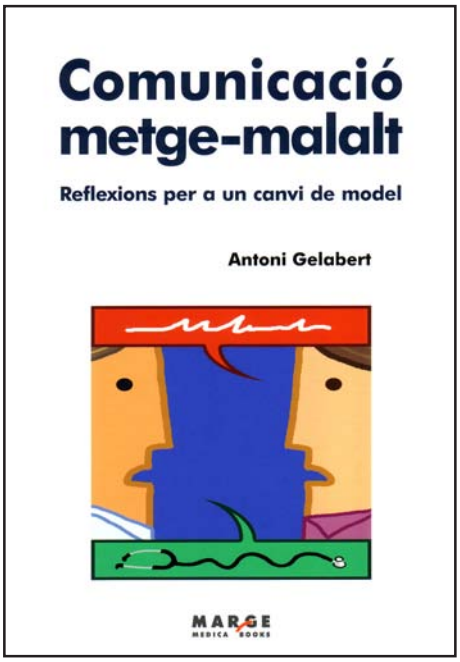

Organitza:
Associació Cultural
Fent Carrerany

DIA 20 DE MARÇ, EXCURSIÓ AL FUMAT DE FORMENTOR

La pujada al puig Fumat de Formentor és la següent excursió que tenim programada.

Ens trobarem a la plaça de Maria a les 9 del matí. Partirem amb cotxes cap a Formentor (Pollença). Deixarem els cotxes a l'aparcament que es troba davant les cases de Cala Murta, en el quilòmetre 12,8 de la carretera que va des del Port de Pollença al far de Formentor.

La distància que recorrerem serà d'uns sis quilòmetres i mig, amb una altura màxima de 335 metres (es Fumat). Hem de portar aigua, ja que no hi ha cap font en tot el camí, així com una llanterna per indicar la nostra posició mentre creuem el túnel.

Caminar per la Mallorca natural és molt sa i es veuen unes vistes magnífiques. Per tant ànim i a preparar-se per acompanyar-nos.

DIA 7 DE FEBRER, INAUGURACIÓ OFICIAL DE L'ESCOLA NOVA

Moment dels descobriment de la placa, per part del batle, Antoni Mulet i del conseller d'Educació i Cultura, Bartomeu Llinàs

Recorregut de les autoritats per les aules del centre.

Els parlaments anaren a càrrec del director, Magí Ferriol, del conseller, Bartomeu Llinàs, i del batle, Antoni Mulet.

El gimnàs fou el lloc elegit per a la inauguració oficial del CEIP Maria de la Salut. Molts foren els assistents destacant tots els alumnes del centre, mestres i exmestresaixí com molts de familiars i veïnats del poble.

L'acte acabà amb un aperitiu obsequi de l'empresa Ferrovial, constructora del centre

I EL DIA 27 DE FEBRER, INAUGURACIÓ DE LA UNITAT BÀSICA DE SALUT

Arribada del conseller de Salut i Consum, VicençTomàs

I arribada del president del govern, Sr Francesc Antich

Descobriment de la placa commemorativa de l'acte.

Moment del discurs del batle, Antoni Mulet.

El discurs del president clogué l'acte

Un nombrés públic assistí a la inauguració oficial de la Unitat Bàsica de Salut de Maria, el que dificultà el pas d'una banda a l'altra del centre.

La història sol escriure's des de la subjectivitat...

La història sol escriure's des de la subjectivitat sent el màxim objectiu possible: dir que a moments actuals el carro no rutlla perquè té les rodes més gastades que el paper «*xupon*» és una evidència que es veu, i és que, en un primer cop de vista ja veim que moltes coses no ens agraden. Però ens consolam amb una altra evidència: és la que en aquest món -en la terra- tot és transitori i el que volem canviar sols pot fer-se en delegació a través del vot a uns polítics que estan més pel quefer particular que pel del poble. Vénen hores de falses promeses, de desenganyar encara més i de fer sentir migranya de tanta impotència en la mala gestió tot per edificar una façana d'»home important» que amaga la insatisfacció del «derrotat» permanent i a tothora. La sort que triaran els polítics de la majoria de colors serà la mentida. L'escenari es prepara pel mes de maig, però ja són totes les veus dels politicatxos que ambicionen un grau de poder i un immens protagonisme que clamen després a un ordre de coses inconsensuades i capritxoses.

Són moments delicats: l'olla bull a «*tope*» i qui més qui menys ha perdut en gran part el sentit de l'orientació que trobava temps enrere en la lectura o en la tele. L'internet ha envaït els racons més recòndits de cada casa i la tecnologia punta dels mòbils i dels ordinadors és de cada dia més comuna i entesa. Un s'adapta el que pot, però hi ha certa nostàlgia per un passat que era més mecànic i menys tecnològic. La màquina d'escriure donava un plaer que poques concubines poden atorgar: era l'amiga de les confidències més íntimes des de la parsimonia del qui tenia intenció d'entregar un treball, passar en net un pensament o escriure en versió definitiva un poema. Però els temps, com les idees i les intencions, canvien i s'ha arribat al punt de fer una tergiversació de valors i de principis que posa el codi moral actual en crisi tot per voler donar més significació a l'aparència que a l'essència, quan la representació és sols una farsa en intencions que de cada dia enganya a menys innocents. Un s'ha curat en salut i sols espera allò que de si pot donar, sent els excessos una congratulació que cau tan bé com una camamil·la en tenir mal de ventre.

Un pot creure en canvis si definitivament no ha perdut la il·lusió, però aixecar el país haurà de ser una tasca que irreversiblement haurà de passar en el creure cada un en el projecte particular. Els especialistes de la crisi s'haurien d'adonar que tot passa per augmentar el devaluat nivell d'autoestima actual que tothom té, i és perquè no té expectatives de futur en un termini més o manco curt o perquè està a l'atur assegut en les rutines de les males digestions. És com si l'espelma de la vida s'hagués acabat i no n'hi hagués una altra de fiable per repostar, i sabut és que la darrera paraula no la té mai cap govern sinó el poble. El govern no ha d'oblidar que l'ha elegit el poble i el pitjor que pot fer -com fa ara- és desentendre's d'aquesta vinculació. Els governs representen no dicten perquè dictadures mentideres com les d'ara o molt semblants ja les coneixem per llibres o fets. Els governs intolerants i plens de prejudicis que tiren pel camí del caprici i lluny del poble acaben anihilats a les urnes, perquè han estat de memòria curta i no han sabut a qui es devien. El poble, en el millor dels casos és qui en les urnes els dicta sentència. Els descontents poden en altres casos acabar en tragèdia greu: no oblidem el que va passar a Romania o el que recentment passa a Egipte.

La violència i la sublevació són armes que, en un ordre de coses democràticament establert, pareix que romanen controlades, però un no pot evitar el temor que la incompetència torni a portar a situacions que a moments d'ara afecten països on el descontent s'ha traduït en violència i per contrapartida en repressió.

Lluc MATAS

OPINIÓ

En referència a l'article publicat al mes de febrer per Magí Ferriol «La nostra llengua crea problemes a Madrid». Igual que en Magí Ferriol, jo també estic completament d'acord amb tot el que diu Carles Capdevila; no es pot dir ni millor, ni més clar i ni es pot estar en contra de res del que diu. Ara bé jo hi afegiria una desconfiança més, i és la següent: Desconfiaré sempre del que digui que aquí, no hi cap més gent, i aquest aquí, es pot extrapolar a qualsevol part del món, m'és igual on sigui (Mallorca, Euskadi, Catalunya, Galícia, França, Itàlia...). Tots som éssers humans i tots habitam aquest planeta, amb les mateixes obligacions. NINGÚ, ben gros el NINGÚ perquè es llegesqui bé, ningú té més drets per ser Mallorquí, Basc, Català, etc. I el que no entengui això, no entén res dels drets humans i és a un pas molt petit de la xenofòbia, del racisme, del feixisme, de la intolerància, de l'absolutisme, del despotisme... En fí de la pobresa mental més gran, la falta d 'intel·ligència emocional. I dic tot això perquè pens que hi ha molts més camins a la vida, que els de les banderes, que els dels estats, que els dels nacionalismes, que els de la independència, que és el camí que ens indica Magí Ferriol i no puc estar en més desacord.

F. Román García Arizmendi

> Nou col·legi públic de Maria de la Salut

> **2.406 m² d'equipaments educatius**
> 225 places escolars
- 75 d'educació infantil
- 150 d'educació primària

> zona administrativa i de serveis
> 3 aules d'infantil
> zona de jocs
> 6 aules de primària
> biblioteca
> gimnàs
> pista esportiva

> Inversió: 3,1 milions d'€

> Sempre endavant amb l'educació de qualitat

Sempre endavant

GOVERN de les ILLES BALEARS

www.illesbalears.cat

RECORDS D'INFANTESA

No molt enfora i a la dreta hi havia el camí que anava a les cases del Pujol, on hi havia anat un parell de vegades a peu amb el meu cosí Pedro a veure la padrina, que hi estava llogada. I vaig recordar aquells fets d'al·lots pucers que encara no teníem res dins el cap. La primera vegada hi anàrem amb una rul·la per hom i sense demanar permís als pares. Record la padrina quan ens va veure arribar amb aquella suada i la barrejada que ens pegà quan li diguérem que havíem partit sense dir res a ca nostra, però en el fons estava contenta de veure'ns. A vegades estava dos o tres mesos sense venir a Maria i aquell fet la va alegrar. Record que la madona li va dir que ens donàs berenar i la padrina ens va preparar un bon cantó de pa pagès amb una bona ensalgada de sobrassada i sabeu que ens hi va caure de bé! "Això els donarà forces per tornar al poble", va dir la padrina a la madona.

Aquell dia la tornada a Maria (deixàrem les rul·les pel camí), ens era sobrada. Quan érem prop del cementeri el sol se ponia, quan fórem baix dels carrerons de sa Raval en Pedro agafà el que sortia més a prop de ca seva i jo vaig seguir Camí de Baix per amunt cap a ca nostra. Quan vaig arribar a ca nostra, després d'aclarir els fets, me varen tocar un parell de tocs de ma mare devers les anques i més tard dues clatellades de les que deixen els dits marcats de part de mon pare. M'ho mereixia, hi tornàrem dues vegades més a veure la padrina, però amb permís dels pares.

El temps que anava pensant tot això, ja havia arribat a Petra, a la carretera que pots anar tant a Sineu com a Sant Joan. Jo li vaig enfilar cap a Sant Joan i devers un kilòmetre i mig o dos s'hi troba a la dreta el camí que va a les cases de Son Burgues, jo ho sabia perquè el dia que hi vaig anar amb en Rafel, tant ell com l'amo en Martí me mostraren on partia. Vaig agafar aquell camí de carro amb paret seca a cada part i de tant en tant hi havia qualque portell. A devers mig kilòmetre de la carretera hi havia les cases i els darrers cent metres el camí s'enfilava amb una bona costa. Quan ja havia fet devers vint passes de la costa, a la dreta, hi havia un portell ample que anava a les cases de Son Perxa, una finqueta que no arribava a les deu quarterades i que de davant les cases de Son Burgues no se veien, estaven dins un baix i darrera les cases hi havia unes penyes i part damunt un poc de pleta i per això no se veien. En línia recta d'unes cases a a les altres hi devia haver uns cent metres, o sia que la partió de les dues finques passava ben a prop de les dues cases. Vaig acabar de pujar aquella costa i ja vaig ser a l'esplanada de davant les cases de Son Burgues, que era com si tenguessin un pati davant de macada, que amb el pas del temps i les plogudes havia arribat a fer-se un trespol prou consistent, això sí, els dies de pluja hi havia fang. Vaig baixar de la bicicleta, la deix arrambada a la paret i quan vaig ser al portal vaig cridar:

-Madona, madona!

La madona va sortir, venia de la cuina.

-Hola, ets tu, ara cridaré en Martí.

Va sortir a defora, va cridar un parell de vegades "Martí!" i aviat va comparèixer amb un poal en cada mà, me va demanar com havia anat el camí, si ho havia tengut bo de trobar, i jo li vaig contestar que sí. L'amo va amollar els poals devora la cisterna i me va dir que agafàs la bicicleta i el seguís i així ho vaig fer, passàrem pel costat de les cases, de per allà on ell havia vengut i que era per on en Rafel i jo hi havíem anat. Darrera les cases, però ben aferrat, hi havia un local gran que hi entraven amb tres escalons, allò era ample i llarg. Entràrem allà, jo vaig deixar la bicicleta devora dues que ja hi havia, l'amo me va dir que me podia canviar la roba i així ho vaig fer. A la paret de darrere la porta, a l'esquerra, hi havia una mitja dotzena d'estaques i a dues d'elles hi havia roba penjada. Jo vaig penjar el bolic amb l'altra muda de fer feina i les espardenyes noves a una estaca buida i la roba que havia duit pel camí a una altra. Fet tot això l'amo me va dir:

-Ara podem anar a berenar i després veurem per on prenim.

Anàrem cap a les cases. Una vegada dins vaig veure que molt a prop del portal a l'esquerra hi havia una paret, era la paret de la cuina i el que quedava d'aiguavés era buit i bastant gran, el portal de la cuina era al final de l'aiguavés i s'hi entrava amb un escaló, la cuina era gran i tenia una foganya a un racó, a la paret d'en front del portal hi havia els escudellers amb tota casta d'olles, greixoneres, plats i escudelles que empràvem per menjar. Del portal de la cuina fins la paret dels escudellers hi havia una taula que anava de cap a cap amb bancs de tauló a cada banda. Quan arribàrem ja hi trobàrem asseguts l'amo en Joan "*Mandai*", un home que ja havia passat els vuitanta i en Tomeu que era un missatge. Donaven l'esquena a la paret i l'amo en Martí se va asseure a s'altra banda al mateix temps que me deia:

-Seu i menja.

Em vaig asseure i l'amo em va tallar un cantó de cap a a cap del pa i me va dir:

-Ara agafa el que vulguis.

Damunt la taula hi havia mitja peça de formatge, un plat amb olives trencades i un talec ben gros de sobrassada que ja li havien pegat un parell de fitorades. Vaig tallar un tros de formatge i vaig berenar de pa amb formatge i olives. Berenàrem sense xerrar gaire, de fet l'amo en Martí era poc xerrador. Després d'haver berenat, l'amo me va acompanyar primer a les solls de les truges que menaven porcells. Hi havia cinc solls petites una devora l'altra i n'hi havia dues de buides. L'amo en Martí me va dir que una de les truges havia parit la nit passada i també me va dir que els dos primers dies els havíem de

donar el menjar fluixet per evitar una revenguda de llet massa forta, que a vegades els porcellets morien de massa bons. Les altres dues tenien blat i ordi dins les piques i els porcellets ja menjaven a les totes.

Aquestes solls estaven darrere les cases i a continuació de les trugeres hi havia els engreixadors, després seguírem com si volguéssim fer la volta a les cases, fins que vàrem ser a l'altra part, i al final, aferrat a la paret de la casa nova hi havia un tancat que feia uns dos metres més de fondària que allà on érem nosaltres, la pleta de darrere les cases, allò era el tancat dels porcs, tenia una porxada de teulada on els horabaixes, en haver tancat la guarda, els tirava una senalla grossa de garroves, que vos assegur que des que els tancava fins que els duia les garroves... en feien d'escàndol! Passàrem pel costat i voltàrem cap a davant, on hi havia l'entrada amb una barrera d'ullastre ben revinguda.

-Ara els amollarem, va dir l'amo, i segur que sortiran com un llamp, perquè avui són dues hores més tard que la seva hora de sortir.

Joan Ferriol Mascaró

HA MORT EN JOAN SANS, UN GRAN MESTRE

Encara que just hi estigué tres cursos, en Joan deixà uns molts bons records per Maria i ell sempre se'n recordà molt del poble i dels mariandos. Aquí inicià el que llavors han estat una sèrie de llibres sobre els jocs i les joguines. El primer contacte el tinguérem just després d'aprovar les oposicions: ell fou destinat a Maria i jo a Petra. Intentàrem fer el canvi de destinació però no fou possible. I això al final fou una sort perquè possibilità que un any després jo retornàs a Maria i durant dos cursos compartíssim un munt d'activitats, projectes i il·lusions. Un vespre ens estàvem contant com i on havíem fet el campament obligatori per a l'obtenció del títol de mestre: ens adonàrem que tots dos havíem fet el mateix campament a Sant Quirze de Safaja (Barcelona) i a la ciutat de Girona.

Qualsevol sortida es convertia en un estudi molt divertit de l'entorn i de la natura. Amb l'escola férem un viatge a Andalusia que segur molts mariandos recordaran,ja que a més dels alumnes hi havia molta gent major. Acompany el present escrit amb una foto d'aquest viatge feta a la plaça de "Santa Cruz" de Sevilla.

En anar-s'en de Maria seguírem en contacte sempre. Un estiu compartírem campament a la Victòria d'Alcúdia. Un altre estiu, amb un bon grapat de mariandos, acampàrem a Fornells, en un corral de la seva propietat i després anàrem a les festes d'Alaior, el seu poble.

El temps ha anat passant i així vingueren les presentacions dels llibres, el sopar amb els ex-alumnes a S'Alqueria, la seva malaltia, el sopar-sorpresa de la seva jubilació,... Són molts records acumulats al llarg dels anys i tots són molt agradables. Per això la notícia de la seva mort em sobtà i entristí. Just tenia 63 anys i a aquesta edat en Joan encara podia fer moltes coses.

Joan sempre et recordarem com el gran mestre que has estat.

Magí Ferriol

"la Caixa"
OFICINA DE MARIA DE LA SALUT

DEPENDENTS DE MARIA ....

Abans d'escriure aquest parell de retxes ho he pensat prou vegades i, al final, m'he decidit a fer-ho, perquè crec amb la coherència, amb la responsabilitat i sobretot amb la democràcia, amb la necessitat de compartir, de dialogar i de deixar de banda els personalismes i treballar per a les persones.

Evidentment abans de prendre decisions tan importants per al futur d'un poble (que a més és el meu) solc reflexionar i demanar l'opinió a la gent, als meus amics, a la meva família; i, tot plegat fa que em mogui pel sentit comú i la il·lusió de dur endavant projectes tan importants com defensar l'educació dels meus veïns i veïnes.

L'altre dia, quan es va inaugurar la nova escola, el senyor batle va fer menció a Miquel Mestre, i vist allò vist i escoltat el que hem hagut d'escoltar, he de dir que al darrere, al davant i al costat de Miquel Mestre hi ha un grup de persones amb les quals en tot moment compartim la necessitat que els nins i nines de Maria tinguessin una nova escola; seria del tot injust no anomenar-les: n'Enric Pozo, en Joan Carbonell, en Bernat Quetglas, na Catalina Roig,... i, sense cap dubte la meva família. Cada un dels que us anomèn ha parlat al llarg d'aquests dos anys amb altres persones, amb els pares, amb els mestres de l'escola, amb el director, en Magí Ferriol, per tant, si avui disposam d'aquesta magnífica escola, tot acomplint una il·lusió i una reivindicació de fa molts d'anys de tots els que se senten mariandos, això ha estat possible perquè el govern democràtic presidit per un socialista ho ha volgut.

Ningú, absolutament ningú, ni en primera, ni en segona, o tercera persona, es pot atribuir el mèrit d'haver fet possible la construcció d'aquesta escola, el mèrit és del poble, tots pagam impostos com la resta de ciutadans de les Illes Balears, però el què és cert és que l'actual president del Govern, ha oït les necessitats dels mariandos, i com a bon gestor, no ha deixat de banda el poble de Maria i ha destinat els diners necessaris per aconseguir dur endavant la construcció d'una nova escola.

Crec que el millor patrimoni que pot tenir una persona és l'educació i la formació i, per això, s'han de posar els mitjans, les eines, els recursos, els professionals i els espais per garantir l'educació de tots els ciutadans de les Illes Balears.

Per aquest motiu, vull compartir la satisfacció amb tots els qui, al llarg d'aquests gairebé quatre anys, hem mantingut converses i il·lusions per poder tenir unes infraestructures educatives com ens mereixem.

Moltes gràcies a tots, AMICS.
Miquel Mestre Morey

> Avui s'estrena la Unitat Bàsica de Salut a Maria de la Salut

Nous serveis

Inversió: 1,2 milions d'€

> Vuit vegades més espai que abans
> Cinc consultes
> Sala de cures

Consulta de cirurgia menor

Serveis socials de la Mancomunitat

Programes d'educació de la salut al centre i a l'escola:

> Vacunació antigripal
> Vacunació antitetànica
> Vacunació contra l'hepatitis B

Educació grupal:

> Deshabituació del tabac
> Formació de cuidadors, etc.

Sempre endavant amb la salut

Horari: Dilluns, dimarts, dijous i divendres de les 8 h a 15 h i dimecres de les 14 a les 21 h.
Pediatria: Dimarts de les 12 h a les 14 h i dijous de les 9 a les 11 h.
Carrer des Pujolet, s/n. Maria de la Salut
Cita prèvia: 902 079 079

www.ibsalut.es

ditifet.info

GOVERN de les ILLES BALEARS
www.illesbalears.cat

EXCURSIÓ A SANT SALVADOR I AL CASTELL DE SANTUERI

Partírem de Maria amb aigua i a Felanitx encara hi plovia. Per això els paraigües ens acompanyaren quasi tot el camí

Trobàrem aixopluc per berenar, que trobàrem deliciós.

Vista fantasmagòrica de Sant Salvador

Ben berenats i disposats a pujar.

L'aigua s'aturà, poguérem encendre foc i fer una bona torrada per dinar.

Encara tenguérem temps d'arribar fins al castell de Santueri. (podeu veure totes les fotos a la nostra web)

BULLIT DE NOTÍCIES

EXSECALLADA DELS ARBRES DE LA PLAÇA DE DALT

Ja arriba el bon temps i cal preparar els arbres i les plantes per a la nova estació, la primavera, que se suposa que és quan es produeix el renaixement de la natura. Els entesos diuen que aquesta setmana passada era la lluna bona per fer aquestes feines, per això el passat dia 22 de febrer varen exsecallar els arbres de la Plaça de Dalt. Esperem que aquesta renovació els serveixi per créixer sans i esponerosos. També esperam que els arbres de la Plaça des Pou els deixin tranquils un parell d'anys a fi que a l'estiu la plaça pugui tenir una mica d'ombra.

FANAL TOMBAT AL CARRER

Si us heu passejat pel poble, haureu vist que hi ha senyals de trànsit tombats i fins i tot algun fanal ajagut damunt la vorera. No sabem exactament per què aquest mobiliari urbà està fet malbé, però la veritat és que n'hi ha a bastament. Crida l'atenció el temps que duu així i encara no s'ha solucionat (el fanal del carrer Comte d'Empúries ha estat a prop d'un mes damunt la vorera).

A banda de no ser gens estètic, pot ser perillós per a la gent que circula pel carrer.

COMENÇA LA PRESENTACIÓ DE CANDIDATURES

Si a l'Editorial de mes passat ens fèiem ressò de la manca de moviment pel que fa a les properes eleccions municipals, ara ja podem dir que com a mínim sabem de dues candidatures en marxa. Així el PSOE ja ha fet saber que presentarà llista a Maria, amb una candidata nova, que ja ha aparegut fotografiada al costat dels altres candidats municipals i el PP presumiblement tornarà presentar l'actual batle com a candidat. Tal i com dèiem és difícil que hi hagi, excepte sorpreses d'última hora, cap altra candidatura en joc. Francisca Jordà, la candidata del PSOE ja ens ha fet saber que el proper divendres dia 11 de març farà la seva presentació en un acte públic obert a tot el poble.

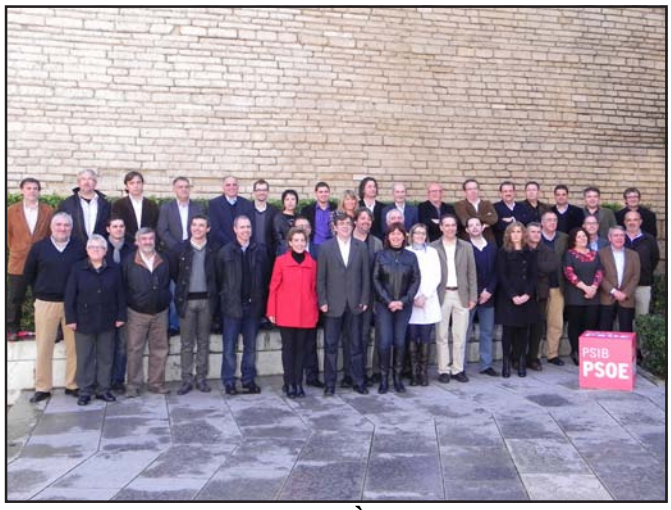

LA PREMSA ES FA RESSÒ DE LA MORT DE LA CENTENÀRIA DE MARIA

El passat dimecres dia 16 de febrer morí a Maria, a l'edat de 102 anys, madò Margalida Gual Matas. Aquest fet fou recollit per la premsa mallorquina que destacà l'extraordinària vitalitat de la centenària. Si repassau l'hemeroteca de *Fent Carrerany* veureu al passat mes de novembre com trèiem la notícia, amb una fotografia, de la celebració del 102è aniversari de la finada. Que descansi en pau Madò Margalida!

L'ESCUT DE MARIA, A L'ENTRADA DEL POBLE

Al costat de la remodelació urbanística que ha suposat la construcció dels dos edificis inaugurats aquest passat mes de febrer (Escola i Unitat Bàsica de Salut), s'han fet alguns canvis (de circulació, d'embelliment

BULLIT DE NOTÍCIES

ornamental, etc.) que han canviat per complet la fesomia d'aquesta zona del poble. Així, a l'entrada del carrer Pujolet i aprofitant, l'eixample de la voravia, s'hi ha instal·lat una font ornamental presidida per una ema coronada que representa l'escut de Maria. Esperem que la instal·lació sigui respectada i es converteixi en un espai privilegiat. Si ara al costat de la font s'hi poguessin sembrar dos arbrets que fessin ombra i uns quants banquets per prendre la fresca, el lloc encara hi guanyaria molt mes.

ES PROJECTA UN LIP DUB A MARIA DINS LA CAMPANYA *MALLORCA M'AGRADA*

Si les coses van bé, i les forces no flaquegen, des de l'Associació Fent Carrerany miram de fer un Lip Dub (una gravació amb un únic plànol seqüència i amb una música de fons d'acompanyament) amb totes les associacions de MARIA i gent a títol particular dins la *Campanya Mallorca m'agrada.* Aquesta campanya, que a cada localitat pretén mostrar la vitalitat de la gent de cada municipi de Mallorca, té com a objectiu fer conèixer la rica realitat associativa i la particularitat de cada un dels pobles mallorquins de forma lúdica i divertida. Tenim la intenció de fer una convidada particular a cada associació de Maria i fer una primera reunió dissabte dia 12 de març a les dotze a la Casa de la Vila. Per si ens oblidàssim de qualcú, de cap associació (esperem que no!) sapigueu que hi sou tots convidats i vos hi esperam a tots. No hi falteu. *Maria ens agrada*, a tots.

MARIATUKADA ORGANITZA UNA RUA PER AL PRIMER DISSABTE DE MARÇ

Esperam que aquest cop la revista surti els primers dies de març, així que és probable que abans de dissabte dia 5 de març ja la tingueu a les vostres mans. I per això vos podem anunciar que per al proper dissabte a les cinc de l'horabaixa, Mariatukada torna organitzar, una cercavila de disfresses. Hi haurà premis per a comparses i per a disfresses individuals. Animau-vos a participar que segur que us ho passareu molt bé.

UN BLOC DE GEL QUE CAU DEL CEL

Una veïnada del carrer Major, na Miquela Riutort, ens ha enviat una foto d'un bloc de gel que va caure del cel a prop de ca seva el passat dia 19 de febrer. No ens ha donat cap explicació sobre l'origen del gel però tot fa suposar que degué caure d'algun avió que sobrevolava Maria abans d'aterrar. No és la primera vegada que el gel que se deposita sobre les ales dels avions es desprèn i dóna aquests ensurts. Tanta sort que no caigué sobre cap persona, cotxe o habitatge.

NA CATALINA SUREDA SOLISTA AMB LA SIMFÒNICA

El proper dia 24 de març la programació de concerts de l'Orquestra Simfònica de les Illes Balears a l'Auditòrium ens té preparada una molt agradable sorpresa per als mariandos: la solista de la simfònica serà aquesta vegada na Catalina Sureda Colombram, violinista ja prou madura per a dur endavant aquestes interpretacions. Executarà el "Concert per a violí" de L. V. Beethoven que té una durada d'uns 45 minuts. Estau convidats a ser-ne espectadors.

Edmon Colomer Catalina Sureda

Concert 6

Dijous, 24 de març de 2011, a les 20:30 h.

Edmon Colomer, director
Catalina Sureda, violí

Beethoven: *Concert per a violí*

Bartók: *Concert per a orquestra*

DEMOGRAFIA

ENS HAN DEIXAT:

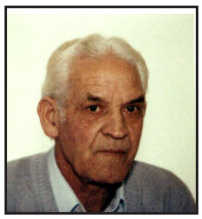

L'amo Antoni Vanrell Riera, de can Aulet, ens deixà el passat dia 1 de gener a l'edad de 87 anys. Vivia a Inca.

Madò Joana Maria Sureda Carbonell ens deixà el passat dia 31 de gener a l'edat de 88 anys. Vivia al carrer Església, número 16.

Madò Francisca Jordà Vanrell va morir el passat dia 5 de febrer a l'edat de 97 anys. Vivia al carrer Antoni Monjo, número 21.

Madò Margalida Mayol Roig ens deixà el passat dia 8 de febrer a l'edat de 86 anys. Tenia el seu domicili al carrer de Sa Raval, número 39.

El passat dia 10 de febrer va morir Miriam Victoria Velo Herrera que vivia al carrer del Carme.

Madò Margalida Gual Matas morí el passat dia 16 de febrer, a l'edat de 102 anys. Vivia al carrer Bosquerró, número 9.

L"amo en Jaume Gual Jordà ens deixà el passat dia 21 de febrer a l'edat de 88 anys. Vivia al carrer Sant Miquel, número 12.

Que descansin en pau

BENVINGUTS:

Na Maria Mas Font va néixer el passat dia 4 de febrer. És filla d'en Guillem Mas Colombram i na Juana Maria Font Bauza.

En Jaume Aulet Quetglas va néixer dia 10 de febrer. Els seus pares són en Rafael Aulet Galmés i na Clara Maria Quetglas Carbonell.

Enhorabona als seus pares i família.

TELÈFONS D'INTERÈS:

AJUNTAMENT		971525002
	(Fax)	971525194
	Policia Local	971100112
BIBLIOTECA		971525688
UNITAT SANITÀRIA		971525463
	(cita prèvia)	902079079
APOTECARIA		971525020
OFICINA DE CORREUS		971858061
ESCOLA DE DALT (telèfon i fax)		971525083
ESCOLA DE BAIX		971525252
LOCAL TERCERA EDAT		971525564
POLIESPORTIU MUNICIPAL		971525457
PARRÒQUIA		971525033
GESA: AVARIES		902534902
SOREA,	Servei d"aigua	971644004
	Avaries	971644006
EMERGÈNCIES		112
BOMBERS		085
HOSPITAL MANACOR	Informació	971847000
	Urgències	971847060
	Cita Prèvia	971847100
HOSPITAL D'INCA		971888500
AMBULATORI D'INCA		971502850
URGÈNCIES A TOTA L'ILLA		061
SON DURETA (Centraleta)		971175000
AMBULÀNCIES S.S. (Inca)		971502850
AMBULÀNCIES		971200362
RECAPTACIÓ TRIBUTS CAIB (Inca)		971505901
ADMINISTRACIÓ D'HISENDA (Inca)		971505150
MANCOMUNITAT DES PLA		971830441

PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA DE SINEU:
Polígon de Sineu 971520203

HORARIS:

AJUNTAMENT:
de 9 a 14 hores.
APOTECARIA:
Matí: 9 a 13 hores.
Horabaixa: 16.30 a 20.30 hores.
UNITAT SANITÀRIA: de dilluns a divendres de 9 a 15 hores. (els dimecres, de 14 a 19 hores)
BIBLIOTECA:
Dimarts a divendres: de 16 a 19 hores.
CASAL JOVE:
Dimarts a divendres: de 16 a 19 h.

PARC VERD:
DILLUNS, de 9 a 13 hores.
DIMARTS I DIJOUS, de 16 a 20 hores.
DIMECRES I DIVENDRES, de 10 a 14 hores.
DIUMENGE, de 10 a 13 hores i de 18 a 19 hores

LÍNIA MARIA-HOSPITAL-MANACOR:
(De dilluns a divendres)
Sortides Maria: 7.55, 10.30 i 14.45 hores
Sortides Manacor: 11, 13.40 i 18,05 hores

El temps

MES DE GENER

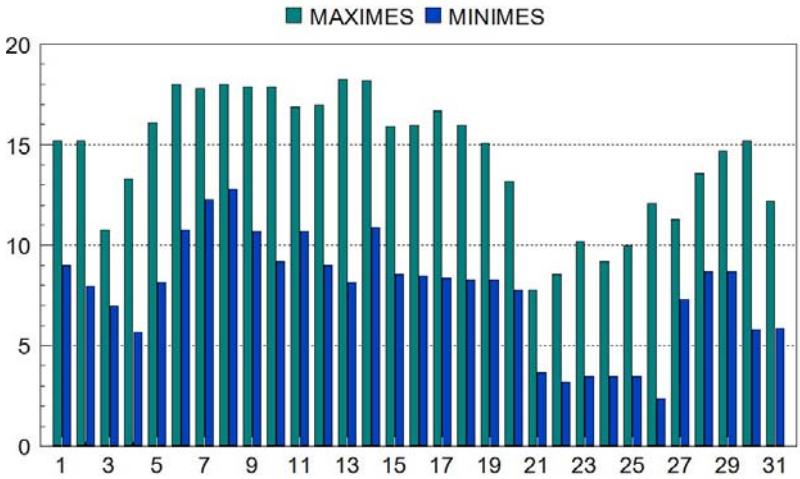

PLUVIOMETRIA

Dia 21 ..... 9 l.
Dia 27 ..... 49 l
Dia 28 ..... 2 l.
Dia 31 ..... 17 l.

TOTAL: 77 LITRES

Temperatura Màxima 18,3º C (Dia 13)
Temperatura Mínima 2,4º C (Dies 26)
Temperatura Mitjana 11,1º C
Mitjana Màximes 14,5º C
Mitjana Mínimes 7,7º C

POEMES I GLOSES

Madò Margalida Mayol mos ha deixat.
Una dona que a ca seva, tothom hi cabia.
Totes ses veïnades anàvem a veure-la cada dia.
En s'estiu quan feia tant de sol i calor
sortíem a la fresca allà en es carreró.
Sa primera que hi anava li treia sa cadira,
perquè ella no podia.
Els seus fills, nores i néts no la podran oblidar,
perquè era una dona que sempre les va apreciar.

Na Margalida Mayol la seva veïnada
si l'havia de menester
li tocava el telèfon i tot d'una hi anava.

Margalida Font Bunyola

Madò Maria Moreia mos ha deixat,
una dona que sempre la recordarem.
Una dona bona al·lota, feinera i senzilla.
Tota la seva família
la tendrà sempre dins el seu cor.

Margalida Font Bunyola

BUS-TREN, DE DILLUNS A DIVENDRES

Maria -Sineu-Inca - Palma				Palma- Inca -- Sineu-Maria			
06:25	**06:40**	**06:54**	**07:28**	**06:09**	**06:44**	**06:57**	**07:25**
07:25	**07:40**	**07:54**	**08:28**	**07:09**	**07:44**	**07:57**	**08:25**
08:25	**08:40**	**08:54**	**09:28**	**08:09**	**08:44**	**08:57**	**09:25**
09:25	**09:40**	**09:54**	**10:28**	09:09	09:44	09:57	
10:40	10:54	11:28		10:09	10:44	10:57	
11:40	11:54	12:28		11:09	11:44	11:57	
12:40	12:54	13:28		**12:09**	**12:44**	**12:57**	**13:25**
13:25	**13:40**	**13:54**	**14:28**	**13:09**	**13:44**	**13:57**	**14:25**
14:25	**14:40**	**14:54**	**15:28**	**14:09**	**14:44**	**14:57**	**15:25**
15:25	**15:40**	**15:54**	**16:28**	**15:09**	**15:44**	**15:57**	**16:25**
16:25	**16:40**	**16:54**	**17:28**	16:09	16:44	16:57	
17:40	17:54	18:28		17:09	17:44	17:57	
18:40	18:54	19:28		**18:09**	**18:44**	**18:57**	**19:25**
19:25	**19:40**	**19:54**	**20:28**	**19:09**	**19:44**	**19:57**	**20:25**
20:25	**20:40**	**20:54**	**21:28**	**20:09**	**20:44**	**20:57**	**21:15**
21:40	21:54	22:28		21:09	21:44	21:57	
22:40	22:54	22:28		22:09	22:44	22:57	

BUS-TREN, DISSABTES, DIUMENGES I FESTIUS

Maria-Sineu- Inca- Palma				Palma- Inca- Sineu-Maria			
06:40	06:54	07:33		06:04	06:44	06:57	
07:40	07:54	08:33		07:04	07:44	07:57	
08:25	**08:40**	**08:54**	**09:33**	**08:04**	**08:44**	**08:57**	**09:25**
09:25	**09:40**	**09:54**	**10:33**	**09:04**	**09:44**	**09:57**	**10:15**
10:40	10:54	11:33		10:04	10:44	10:57	
11:40	11:54	12:33		11:04	11:44	11:57	
12:40	12:54	13:33		12:04	12:44	12:57	
13:40	13:54	14:33		13:04	13:44	13:57	
14:40	14:54	15:33		14:04	14:44	14:57	
15:15	**15:40**	**15:54**	**16:33**	**15:04**	**15:44**	**15:57**	**16:15**
16:40	16:54	17:33		16:04	16:44	16:57	
17:40	17:54	18:33		17:04	17:44	17:57	
18:15	**18:40**	**18:54**	**19:33**	**18:04**	**18:44**	**18:57**	**19:15**
19:40	19:54	20:33		19:04	19:44	19:57	
20:40	20:54	21:33		20:04	20:44	20:57	
21:40	21:54	22:33		21:04	21.44	21:57	
22:40	22:54	23:33		22:04	22:44	22:57	

LÍNIA IB-14 CAN PICAFORT-MARIA-PALMA:

Can Pic-Sta Marg- Maria-Palma				Plama-Maria-Sta Marg-Can Pic			
	06:10	06:25	07:30	09:45	10:50	11:00	11:15
11:15	11:40	11:55	13:00	13:45	14:50	15:00	15:15
	13:55	14:10	15:15	17:45	18:50	19:00	19:15
17:45	18:10	18:25	19:30	19:45	20:50	21:00	21:15
Diumenges i festius:							
08:15	08:40	08:55	10:00	10:30	11:35	11:45	12:00
15:45	16:10	16:25	17:30	19:45	20:50	21:00	21:15

FENT CARRERANY FA VINT ANYS

L'*Editorial* d'aquest mes està dedicada a un dels grans lingüistes que ha donat les nostres Illes, **Francesc de Borja Moll**. Si hagués estat en una societat normal, seria una figura mítica lloada per tothom.
En Magí Ferriol recorda a la *Memòria RAM* com eren els rituals de les noces d'antuvi. Remarca que en el 1991 ja havien canviat, imaginau-vos què diria avui dia.
Giram pàgina i en Miquel Morey ens fa *Lliçons de democràcia* i parla de la PAU. Tot seguit, la Redacció de Fent Carrerany dedica una pàgina a la *Mort de Francesc de Borja Moll* i a una de les obres més importants de la literatura feta a les Illes, les Rondalles Mallorquines.
Ja s'acosta Pasqua i en Jaume Santandreu ens ho fa saber amb el *Sermó de Quaresma*. En Pere Crespí ens parla d'*Els verins*. A la mateixa pàgina els membres del Consell de Redacció es queixen de la manca de tacte del Consell perquè no avisaren la revista de l'acte de lliurament d'un premi a n'Esteve Mas, el míster.
La informació política del poble la podem consultar a la *Casa de la Vila. Sa Xerradeta* del més és amb un dels Forners de Sa Raval, l'amo en Salvador Ribas Mas. És un document interessant per conèixer la Maria de principi del segle passat. Seguim amb personatges importants del poble i és que *L'amo en Pere des retratos: retrat d'un retratista retrobat* per en Damià Quetgles.
El Bullit de notícies va ple de noves com ara la nevada de dia 14 de febrer, el sorteig d'un televisor per part del banc o que els B52 sobrevolen Maria, entre d'altres coses.
A la secció de *Demografia* ens han deixat en Rafel Rotger. Són benvinguts na Joana Aina Aulet i na Francisca Mas. Ja l'han feta en Miquel Torrens i na Martina Vives o n'Esteve Font i na Catalina Bergas.

REVISTA DE L'ASSOCIACIÓ CULTURAL
FENT CARRERANY
MARIA DE LA SALUT
ASSOCIACIÓ PREMSA FORANA DE MALLORCA
Número 56 MARÇ Any 1991

Aquest any la Rua cau prest i per això hi ha les fotos de la *Rua 90*, amb un alt grau de participació. A la secció de *Correu Obert* el Independents de Maria diuen que *Ses Rotes velles, no urbanitzables*, en Joan Gelabert dóna la *Benvinguda Míster Marsheridional* i en Miquel Oliver parla d'*Obres socials.*
Seguim llegint i en Jaume Santandreu ens escriu *Poemes i Gloses*. També anuncia la *Visita Pastoral del senyor Bisbe*.
Ja arribam al final i no pot mancar el *Carrerany Esportiu* amb la informació del futbol, dels escacs i de les bicicletes, que comencen la temporada.
L'excursió és el darrer, en aquest cas hi ha les fotos de s'Avenc de son Pou i la Vall de Coanegra. La del mes d'abril és la Canaleta del Massanella.

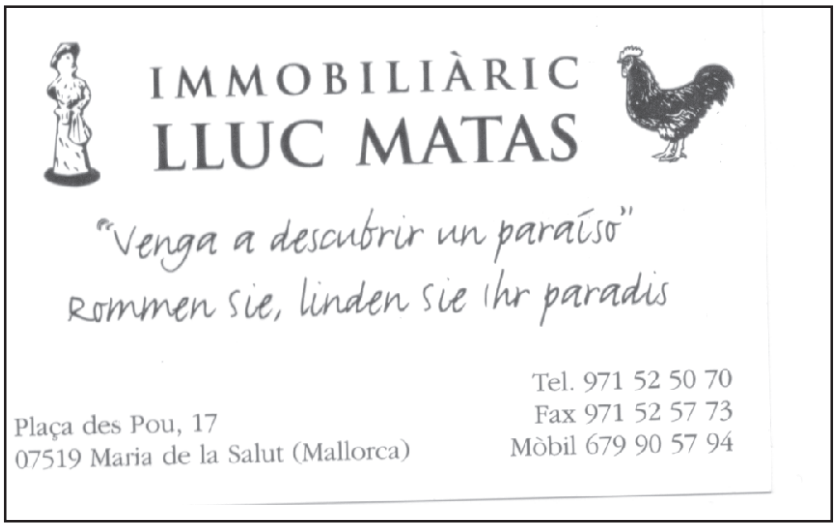

La 2ona ONA visita Els Calderers i va a un hotel de cap de setmana
El nou local social és cada vegada més aprop

La primera activitat de l'Associació de la Segona Edat de Maria de la Salut, 2ona ONA, celebrada el passat mes de febrer va arribar el diumenge dia 20 amb una excursió per visitar Els Calderers. Una activitat a la qual hi participaren 29 associats que partiren de Maria a les 10 del matí i deixaqren els cotxes a Sant Joan i completaren a peu els 2,5 quilòmetres que hi ha fins a l'esmentada possessió. Una visita ben agradable que va permetre veure com eren els casals de les possessions mallorquines, la seva ornamentació, les dependències dels senyors, les dels missatges i també els graners i les tanques dels animals.

Després de tornar als cotxes, aprofitant el temps que mancava per dinar, els assistents pujaren fins a l'ermita de Consolació, per fer una ullada i conèixer un indret nou. Així va arribar l'hora del dinar al restaurant Ses Torres. Després, per pair el menjar, hi hagué més d'una hora de ball de línia i ball de saló per completar una jornada ben agradable.

Una setmana després, els dies 25, 26 i 27, una trentena dels associats passaren un cap de setmana a l'hotel Am Ba Romaní, a Cala Millor. Hi entraren el divendres després de dinar i sortiren el diumenge, també a l'horabaixa. Alguns d'ells només hi passaren un vespre. Va ser una activitat coordinada pels monitors de ball de saló, en Jesús Aguiló i na Maria Seguí. Dos dies de ball, bon ambient i moltes activitats per desconnectar de les preocupacions diàries.

Quan aquest número de FENT CARRERANY arribi a les vostres mans, ja s'haurà celebrat el sopar i ball

de carnaval a Cas Padrí Toni. A la propera edició hi trobareu la informació i les fotos d'algunes de les disfresses. Ben segur que hi haurà una variada representació.

De les activitats programades per a les properes setmanes cal recordar que el dissabte 26 hi haurà pamboliada i ball al local social al preu de dos euros per associat. Podria ser que aquesta sia la darrera que se celebri a l'actual local ja que, una vegada que ja s'ha inaugurat el nou centre sanitari, el trasllat a les noves dependències és més aprop. Això serà després d'algunes reformes que s'hi han de realitzar.

De la resta d'activitats programades fins arribar a l'estiu, recordam un taller de cuina de Setmana Santa, la torrada a sa Comuna, la jornada de les paelles, la inauguració del nou local, la ballada de música tradicional mallorquina, el sopar popular i festa d'aniversari... i altres herbes. A la reunió de la Junta Directiva del diumenge 6 de març es decidiran les dates. En parlarem.

Qui dies passa... febrer 2011

Dilluns 7: ***Una escola nova i unes "escoles velles", per a un poble; una jugueta nova i una jugueta antiga, per a en Joan***. No he pogut anar a la inauguració del nou centre escolar. Un protocol, supòs que inevitable, que de tota manera no m'atreia especialment. Sí, en canvi, l'edifici, sí el fet de la construcció de la nova escola i tot el que pot significar de cara a una millora en la pràctica educativa per a les noves generacions usuàries d'aquest nou espai escolar. I sé que dins els discursos protocol·laris que es varen fer hi va haver alguna referència al traspàs recent d'en Joan Sans, l'enyorat mestre menorquí que exercí la seva docència al nostre poble al llarg de tres cursos, del 75 al 78. Només foren tres els anys que en Joan va ser mestre a Maria, al costat de la vintena que es va estar a l'escola de Son Ferriol, però és indiscutible la marca que deixà als afortunats mariers que pogueren gaudir del seu mestratge. Al cap i a la fi, no tots els

De viatge d'estudis amb l'escola, per Andalusia

ensenyants deixen empremta en el seu pas pel món de l'educació. Entre funcionaris docents que només aspiren a enllaçar vacances amb vacances i d'altres que són incapaços d'anar més enllà de la repetició sistemàtica i recurrent d'allò que s'han après de memòria a força de dir-ho una vegada i una altra, persones com en Joan Sans esdevenen irrepetibles i imprescindibles. En el meu cas no puc dir que l'arribàs a conèixer amb massa profunditat, ja que la seva estada a Maria coincidí amb la meva etapa universitària lluny del nostre poble, però sí que vaig arribar a copsar la força de la seva feina com a docent a través de comentaris d'altres mestres i alumnes seus d'aleshores, a més de conèixer la feinada que va fer amb els alumnes de Maria amb el tema de les juguetes populars, de facturació manual i que la dinàmica social havia bandejat de manera absoluta del món dels infants. L'aprofundiment en aquest tema de les juguetes populars va marcar bona part dels seus interessos docents posteriors a la seva marxa de Maria i fou objecte d'unes publicacions d'un interès més que evident i mereixedor de diversos reconeixements.

A Maria, ara, tenim un edifici escolar nou. Un edifici que pot cobrir les aspiracions materials i d'infraestructura que els nous temps educatius demanen, però l'educació és alguna cosa més que bones estructures. És professionalitat, millora constant i apassionament per la feina. Com la d'en Joan Sans (i tants d'altres!), el qual, no en tenc cap dubte, es mira, des d'allà dalt, la nova escola i els edificis antics, mentre es construeix una carro estirat per una mula, amb fulles de moro i unes branquetes d'ullastre, tal i com feia a la seva infantesa i que mostrà, pedagògicament, a les noves generacions que passaren per les seves mans.

I si tenim escola nova, ara també tenim "escoles velles", dos extraordinaris edificis racionalistes dels quals no en podem prescindir i als quals se'ls ha de donar una destinació intel·ligent i pràctica a partir de les necessitats d'equipaments i espais que Maria necessita i amb un plantejament d'usos, racional i consensuat. "Juguetes velles", delicades, que han fet una determinada funció i que són part de la nostra història col·lectiva. Per què no deixar-ne constància, per exemple, a partir d'una exposició de fotografies que en recullin la seva història com a espai docent? Segur que se'n podrien trobar moltes, encara.

PD. Un dia, potser no molt llunyà, qualcú s'animarà a destapar la quantitat de travetes i joc brut que determinats sectors i persones conegudes de Maria, posaren en funcionament perquè aquest nou edifici escolar no veiés la llum. Actuacions només explicables per una concepció malaltissa i partidista de la política, més enllà del que la lògica i el seny demanen a gent que, en teoria, mira, o hauria de mirar, pel bé col·lectiu.

Divendres 18: ***Mentides, mentiders i manipuladors conscients.*** Al *Diari de Balears* d'avui surt un article d'en Miquel Àngel Llauger on s'explica la polèmica que aquest mes de febrer ha sacsejat i animat la premsa espanyola. El tema: la premsa com a reflex de la veritat objectiva i apartidista. Els protagonistes són un grapat de periodistes i habituals de la premsa espanyola: Francisco Rico, la defensora del lector d'*El País*, Milagros Pérez Oliva, Javier Cercas i Arcadi Espada. Tot comença amb un article de Rico despotricant contra la llei antitabac, atacada des de posicions d'un no-fumador. Com que no tothom sap que Rico és un fumador empedreït, la defensora del lector li fa un advertiment públic sobre això i li retreu que no es pot presentar com el que no és, enganyant el lector. Surt immediatament Cercas, defensant Rico i dient que el periodisme és un exercici d'expressió que no s'ajusta necessàriament als patrons de la veritat de l'assaig. I el colofó el posa una notícia apareguda a les pàgines d'*El*

Mundo on es parla d'una batuda feta en un prostíbul il·legal madrileny que acaba amb la detenció de diverses persones, entre elles, l'escriptor Javier Cercas. Aquesta darrera notícia, presentada com a certa per Arcadi Espada, diu aquest, volia ser una lliçó a Cercas, per fer veure que el periodisme no és igual a la creació novel·lística i que no es pot moure en el terreny de la ficció literària, ni de l'engany. Només pot tenir la recerca i l'exposició de la veritat com a únic camí. La llàstima de tot això és que qui s'atorga el paper de defensor de les essències periodístiques de la veritat absoluta, Espada, és un periodista que ha experimentat un viratge ideològic i personal (surt *rebotat* de la redacció d'*El País*) que l'ha duit a defensar postures absolutament reaccionàries, trobant aixopluc en un mitjà de comunicació, *El Mundo*, que s'ha destacat per fer de la mentida i la manipulació el seu camí periodístic habitual. Un diari dirigit per un altre periodista, Pedro J. Ramírez, les maniobres mafioses del qual, per Mallorca, ja coneixem a bastament. L'ase va dir al porc: orellut!

Dimecres 23: ***La realitat és sempre més sorprenent (més bèstia), que qualsevol ficció***. No, no es tracta de tornar a parlar del 23-F. Ja s'ha comentat massa a través dels mitjans de comunicació. En duen tota la setmana, aprofitant que fa trenta anys de l'astracanada d'en Tejero i companyia. No, el tema que m'ha colpit i amb força és un altre. Una notícia que he sentit aquest mateix matí mentre me n'anava a fer feina i que m'ha remès a una ficció literària que fa anys (una vintena) vaig traslladar a l'escenari en una adaptació teatral escolar. El text era un conte d'en Quim Monzó, titulat *Redacció*, em sembla, on una nina relatava (en una redacció escolar sobre què havia fet el passat cap de setmana), com el seu pare havia assassinat la seva mare, l'havia enterrada en el jardí, com la policia ho havia descobert i com ella ara vivia amb uns oncles seus i amb una cosineta que li feia la vida impossible. Tot així de bèstia, però passat pel filtre d'un escrit infantil despullat de qualsevol morbositat. Record que qualcú va titllar d'exagerat el conte i la posada en escena. Però a Reus, ahir, un poc abans de les vuit del matí, una nina de cinc anys arribà a la seva escola com cada dia. L'escola obre a les vuit i mitja, però abans té un servei de guarderia per a aquells pares que entren a treballar més prest i hi poden deixar així una hora més prest els seus fills. La criatura s'ha presentat a la responsable de l'escoleta d'acollida i li ha deixat caure que a la nit anterior, el seu pare havia mort la seva mare, i que aquesta era a la cuina de la casa, enmig d'un bassal de sang. La nina, impertorbable, explica com se'n va anar a dormir, com s'ha aixecat, vestit, i com ha arribat fins a l'escola, on ara explica el fet. La història, comprovada immediatament, s'ha, tràgicament, confirmat fil per randa. La realitat, un cop més, és capaç de deixar la imaginació més agosarada i més bèstia com una aprenent.

Dijous 24: ***Regals de Gaddafi i factures amb "besamanos" de Matas.*** Ara que per devers el nord d'Àfrica i els teocràtics països musulmans de la zona aràbiga van maldades, la premsa i l'opinió pública descobreix personatges sinistres, dictadors implacables, monarquies medievals, polítiques absolutistes, etc. que fins fa dos dies eren rebuts i honorats per l'Occident democràtic i civilitzat (el petroli és el petroli!). I la premsa ha començat a rivalitzar i a retreure, en portades antològiques rescatades de l'arxiu fotogràfic, aquestes relacions dels líders musulmans amb els diferents líders europeus. Així hem pogut recordar encaixades de mans de González i Zapatero amb Gaddafi i el cavall regalat per aquest a Aznar. Ai la memòria, que és de fràgil i manipuladora! Però bé, n'hi ha d'altres de notícies i recordatoris d'aquest tipus que han vist la llum. Potser el "*besamanos*" d'en Matas amb el Papa de Roma (263 euros, l'artística foto), pagat pel Govern Balear, tal i com ha tascendit ara, ha quedat en un discret segon pla. De fet no sé que em sorprèn més: que la foto la facturassin al Govern i no a la butxaca de Matas, o el preu. Un poc careta sí que em sembla!

Diumenge 27: ***Es Pujolet: entre uis i ais!*** Avui torna ser dia d'inauguracions. Avui toca la Unitat Bàsica de Salut (UBS, per acostumar-nos a les noves sigles) i l'espai s'omple d'autoritats, de polítics a sou, de veïnats de farciment ideològic, de càmeres i flaixos i de curiosos empedreïts. Es fan els discursos pertinents, es consumeixen els oportuns canapès i es brinda pel nou espai. Magnífic, grandiós, espaiós i sembla que funcional, comparat amb el que fins ara havia acollit les consultes, segons paraules d'algun professional de la medicina que també assisteix a la inauguració. Enhorabona a tots aquells que l'han fet possible pel seny demostrat, per l'opció de la inversió i per l'oportunitat de gaudir d'unes excel·lents infraestructures. I la gent, a poc a poc, buida l'espai i se'n torna cap a ca seva. El capvespre torn passar pel mateix lloc. El carrer Pujolet, ara desert, mostra el perfil majestuós dels dos nous edificis. En primer lloc l'espai sanitari i al darrere l'escola. La tranquil·litat i el silenci és absolut. Quan som al costat de la UBS, en surten un parell de dones, veïnades del carrer Pujolet que comenten les obres. Una d'elles, veïnada de tota la vida d'aquell racó del poble, comenta com els ha canviat la vida. Recorda una primera etapa en què el renou de la farinera els marcà el temps, després fou el silenci quan aquesta tancà i ara, diu, el futur es mourà entre els "ais" dels malalts que assisteixin a la unitat sanitària i els "uis" de les criatures jugant al pati de l'escola. I no ho veuen malament del tot.

Joan Gelabert Mas

EL REBOST DE FENT CARRERANY

PATATES AMB BACALLÀ

INGREDIENTS:

½ Kg. de bacallà esmicolat
Un poc de llet
1 Kg. de patates
2 cebes
7 cullerades de salsa de tomàtiga
3 alls
pa ratllat
mantega
pinyons
sal, pebre bo, oli d'oliva

PREPARACIÓ:

Dessalar el bacallà, i posar-lo a coure amb aigua i un poc de llet. Quan comenci a fer bimbolles retirar-lo del foc i posar-lo dins un pedaç perquè no s'assequi.

Dins la mateixa aigua courem les patates tallades rodones i gruixades.

Tallar les cebes en rodanxes fines i amb el alls tallats fins ho posarem dins una paella amb oli d'oliva ho fregirem fins que la ceba sia transparent amb un poc de sal i pebre bo anant molt en compte que no sia massa salat.

Dins una palangana per al forn, hi posarem una capa de patates, una de ceba, una de bacallà, salsa de tomàtiga i pinyons, repetirem altra vegada de capes i al damunt hi posarem pa ratllat i hi repartirem unes boles de mantega.
Ho posarem a gratinar fins que sigui daurat.

BON PROFIT.

SOPAR MARIDATGE
BODEGUES
BARON DE LEY

-Frit Mariner
Baron de Ley rosat (Rioja)
-Carabassins farcits de Marisc
Baron de Ley blanc (Rioja)
-Porcelleta al forn
Baron de Ley Reserva (Rioja)
-Pastís de formatge amb "arandanos"
Ses Nines blanc dolç (Binissalem)

Divendres 11/03/11

CA'S PADRI TONI

PREU:25€ 971 85 80 16

MEDICINA HOLÍSTICA
Kika Mas
(Ijllarry)

CITA PRÈVIA
619 54 51 02
Can Picafort
reikika@hotmail.com

NATUROPATIA · HOMEOPATIA
REFLEXOLOGIA REIKI MASTER

Restaurant - Celler
CA'S PADRI TONI
BATEJOS - COMUNIONS
C/ Villalonga, 9 ☎ 971 85 80 16
Maria de la Salut (Mallorca)
Dilluns tancat excepte festius

Persecució a la comunicació en valencià

Francesc Martínez
Periodista. President de l'Associació de Publicacions Periòdiques Valencianes

Aquesta setmana s'ha escrit una pàgina trista en la història de la comunicació. El tancament dels repetidors de la Televisió de Catalunya per Acció Cultural del País Valencià (ACPV), a causa de les multes del Consell contra aquesta entitat, és un capítol més de la crònica negra escrita pel govern del PP contra la nostra llengua. Persecució, desídia i abandó. Aquests són els qualificatius que descriuen la política de Francisco Camps contra als mitjans de comunicació en valencià, llevat de RTVV, és clar. L'acaçament del Consell contra ACPV per impedir les emissions de la televisió catalana és un greu atemptat contra la llibertat d'informació i l'espai de comunicació en la llengua autòctona.

Malauradament, es un exemple entre tants del que està passant en altres sectors comunicatius. Amb un discurs xenòfob anticatalà, el Consell està afavorint de forma conscient la castellanització de l'espai comunicatiu valencià, deixant la nostra llengua contra les cordes de la inanició. Malgrat que avui hi ha més de 170 mitjans en valencià, és un sector feble i minoritzat. Pel que fa a la premsa, a hores d'ara tenim un centenar de periòdics no diaris en valencià, la majoria d'ells editats per associacions, els quals sumen una tirada d'eixida de 409.000 exemplars. Però malgrat que la xifra és aparentment elevada, solament el 9% de la població llegeix premsa en valencià.

La premsa en valencià sobreviu gràcies al voluntarisme dels editors i periodistes que n'estan al front. Pateix invisibilitat social i marginació de les institucions. Per altra banda, l'ús del valencià en la premsa en castellà és escàs, llevat de casos dignes i meritoris com *Levante-EMV* i *El País*, que editen pàgines especials en valencià. El conflicte lingüístic, atiat encara per la dreta, genera actituds de rebuig vers la llengua normativa. I el que és pitjor, la Generalitat no recolza suficientment els mitjans. Contrasta l'ajuda de 120.000 euros que donà en 2010 el Consell per al foment del valencià en els mitjans enfront els 7 milions d'euros que aportà Catalunya, els 5,7 milions del País Basc i els 3,5 milions de Galícia. I fins i tot Astúries, amb 415.000 euros, supera amb engreix l'ajuda valenciana. El Consell sols mima RTVV, perquè serveix els seus interessos polítics de control informatiu, sense preocupar-se massa de l'onerós deute de més de 1.100 milions d'euros que té l'ens ni de la situació de penúria econòmica que està provocant en la indústria audiovisual valenciana.

La manca d'ajudes institucionals i la marginació publicitària d'alguns poders polítics, ha provocat en els últims anys la desaparició de bastants periòdics emblemàtics, com és el cas de *L'Avanç*, *Crònica* de la Vall d'Albaida o *Quinze Dies* de la Safor, mentre que *Saó* i un bon grapat publicacions petites estan vivint una situació econòmica molt delicada. Ens agrade o no, pel fet de ser el valencià una llengua minoritzada, la seua supervivència passa per regular un model de suport de la llengua en els mitjans semblant al que s'està fent al País Basc, Catalunya o Galícia. I d'això els partits polítics de les Corts Valencianes haurien de prendre nota.

Els mitjans en valencià són una indústria i un patrimoni cultural que cal protegir i preservar. Calen polítiques públiques de comunicació per part de la Generalitat que ajuden a redreçar la situació. Però aquest camí és difícil que a hores d'ara l'encete el Consell. L'apagada de la Televisió de Catalunya és la prova evident que el Consell no li importa una part de la ciutadania valenciana. Amb un govern com aquest no ens fan falta invasors. El mal d'Almansa el tenim dins de casa. Si Jaume I alçara el cap no dubtaria dir en dir-li a Camps i els seus consellers: *Vergonya cavallers, vergonya*!

Sempre endavant amb la sexualitat responsable
Sanitat
entut
Treball
Formació
Igual
Prevenció
uretat
L'embaràs no és una broma
Per afavorir una sexualitat i una maternitat lliure i responsable, el Govern de les Illes Balears recorda a tots els joves que als centres de salut públics podeu trobar assessorament personalitzat i confidencial.
> Dispensació gratuïta de la píndola del dia després
> Prevenció de malalties de transmissió sexual
> Mètodes anticonceptius per a dones i homes
> Educació sexual
Perquè la interrupció voluntària de l'embaràs sigui el darrer recurs, informa-te'n i actua amb coneixement i llibertat.
Més informació al teu centre de salut i a la web
www.ibsalut.es
GOVERN de les ILLES BALEARS
www.illesbalears.cat

TEMPORADA DE FUTBOL 2010 / 11

CAMPIONAT DE LLIGA 2a REGIONAL

JORNADA 20 30/01/2011
MARIA DE LA SALUT – ALGAIDA **0 - 4**

JORNADA 21 06/02/2011
SINEU – MARIA DE LA SALUT **1 - 0**

JORNADA 22 13/02/2011
MARIA DE LA SALUT – SANTA MÒNICA **1 - 3**

JORNADA 23 20/02/2011
VALLDEMOSSA AT. – MARIA DE LA SALUT **1 - 1**

JORNADA 24 27/02/2011
MARIA DE LA SALUT – SANT JORDI **1 - 1**

PRÒXIMS PARTITS 2a REGIONAL:

JORNADA 25 06/03/2011
SANTA MARIA AT. - MARIA DE LA SALUT
JORNADA 26 13/03/2011
F. BASE SANTANYÍ – MARIA DE LA SALUT
JORNADA 27 20/03/2011
MARIA DE LA SALUT – PORRERES
JORNADA 28 27/03/2011
PILARES LA SOLEDAD – MARIA DE LA SALUT

ALEVINS FUTBOL 7 (GRUP A):

JORNADA 17 05/02/2011
MARIA DE LA SALUT – AT. SON SERVERA **2 – 12**

JORNADA 18 12/02/2011
MARIA DE LA SALUT – SALLISTA AT. **2 – 1**

JORNADA 19 19/02/2011
SINEU – MARIA DE LA SALUT **9 – 0**

JORNADA 20 26/02/2011
MARIA DE LA SALUT – MONTUÏRI **5 – 5**

Classificacions:

2a regional

		P.	J.	P.	G.	P.	E.	P.	P.	Pts.
1	Lloret	24	14	7	3	49
2	Sineu	24	14	6	4	48
3	Santa Mònica	24	14	2	7	47
4	Rotlet-molinar	24	12	7	5	43
5	Port de Pollença	24	12	3	9	39
6	L.Incmasor D. E.	24	11	3	10	36
7	Porrerea	24	9	7	8	34
8	Valldemossa At.	24	9	7	8	34
9	At. de Paguera	24	10	3	11	33
10	F. base Santanyí	24	10	3	11	33
11	Son Cladera	24	8	8	8	32
12	Lloseta "B"	24	9	4	11	31
13	Juventud S.f.	24	9	3	12	30
14	Pilares La Soledad	24	8	5	11	29
15	Sporting Valldemossa	24	8	4	12	28
16	Maria de La Salut	24	7	6	11	27
17	Santa Maria At.	24	8	3	13	27
18	Sant Jordi	24	6	6	12	24
19	Alcúdia "B"	24	6	6	12	24
20	Algaida	24	6	5	13	23

alevins

		P.	J.	P.	G.	P.	E.	P.	P.	Pts.
1	Juv. Sallista del C.	20	15	5	0	50
2	At. Son Servera del S.	20	15	3	2	48
3	Sineu	20	15	1	4	46
4	Port de Pollença	20	14	2	4	44
5	Juv. Ca'n Picafort	20	13	3	4	42
6	Recreatiu Manacor	20	13	2	5	41
7	Sa Pobla	20	11	5	4	38
8	Pollença	20	11	3	6	36
9	Sencelles	20	8	3	9	27
10	At. Santa Eugènia	20	8	2	10	26
11	E.m.Binissalem del B.	20	7	3	10	24
12	Consell	20	5	4	11	19
13	Montuiri	20	5	4	11	19
14	Juvenil Petra	20	5	0	15	15
15	Campanet	20	4	2	14	14
16	Maria de La Salut	20	3	4	13	13
17	Sallista At.	20	3	1	16	10
18	Lloseta	20	1	1	18	4

benjamins

		P.	J.	P.	G.	P.	E.	P.	P.	Pts.
1	SA Pobla	18	18	0	0	54
2	Juv. Ca'n Picafort	19	17	0	2	51
3	Constància	19	15	1	3	46
4	Xilvar	18	14	0	4	42
5	Sportworld del A.	19	11	3	5	36
6	Alaroò	19	10	2	7	32
7	A-Llubi	19	9	5	5	32
8	Montaura	19	9	4	6	31
9	Muro	20	8	4	8	28
10	Lloseta	19	8	3	8	27
11	Pollença	19	6	2	11	20
12	Maria de La Salut	19	6	1	12	19
13	Port de Pollença	19	4	2	13	14
14	Campanet	19	3	4	12	13
15	E.m.Binissalem del B.	17	3	1	13	10
16	Consell	19	1	0	18	3
17	Apa Bt. Ramon Llull	17	1	0	16	3

PRÒXIMS PARTITS ALEVINS:

JORNADA 21 01/03/2011
SENCELLES - MARIA DE LA SALUT
JORNADA 22 04/03/2011
MARIA DE LA SALUT – SANTA EUGÈNIA AT.
JORNADA 23 12/03/2011
POLLENÇA – MARIA DE LA SALUT
JORNADA 24 18/03/2011
MARIA DE LA SALUT - CA'N PICAFORT
JORNADA 25 26/03/2011
SA POBLA – MARIA DE LA SALUT

BENJAMINS FUTBOL 7 (GRUP A):

JORNADA 17 05/02/2011
MARIA DE LA SALUT – XILVAR **3 – 4**
JORNADA 18 12/02/2011
MARIA DE LA SALUT – MURO **2 – 4**
JORNADA 19 19/02/2011
SPORTWORLD DEL A. – MARIA DE LA SALUT **5 – 2**
JORNADA 20 26/02/2011
MARIA DE LA SALUT – LLOSETA **2 – 0**

PRÒXIMS PARTITS BENJAMINS:

JORNADA 21 01/03/2011
CONSELL - MARIA DE LA SALUT
JORNADA 22 05/03/2011
MARIA DE LA SALUT – CONSTÀNCIA
JORNADA 23 12/03/2011
SA POBLA – MARIA DE LA SALUT
JORNADA 24 19/03/2011
MARIA DE LA SALUT - POLLENÇA
JORNADA 25 25/03/2011
PORT DE POLLENÇA – MARIA DE LA SALUT

Jornada de futbol de l'escoleta de la Penya Barcelonista a Santa Eugènia de dia 30 de gener.

ALUMNES, MESTRES I AUTORITATS A LA NOVA ESCOLA